

- Øll veiða av náta, sum er við Føroyar, er av føroyska stovninum, sigur fuglafrøðingurin

plast í sær.

- Ein onnur orsök kann vera stóra veiðitrýstið, men her endurtekur Jóhannus Danielsen, at vit lítið og einki vita um, hvussu nógv verður veitt.

- Nei, tað ána vit ikki, leggur Jóhannus Danielsen aftrat.

Náttúran er kroyst

Orðið burðardygd er eitt ógvuliga nógv brúkt orð seinnu árin.

- Allastaðni á planetini er nátt-

úran ógvuliga kroyst av okkum menniskjum. Burðardygd - hvat tað so skal vera, burðardygg veiða ella burðardyggt ditt og datt - merkir bara, at náttúran klárar tað trýst, vit leggja á hana.

Fuglafrøðingurin vísir á, at grundarlagið fyri at vita hetta, er, at vit kenna stovnsstøddina, og hvussu nógv kemur undan, og at vit vita, hvussu stórt veiðitrýstið er.

Jóhannus Danielsen staðfestir,

at viðvíkjandi nátanum í Føroyum vita vit ikki stovnsstøddina, vit vita ikki, hvussu nógv kemur undan, og vit vita heldur ikki, hvussu stórt veiðitrýstið er.

- Alt tað, sum vit her ikki vita, ger, at veiðan er ikki burðardygg, sigur hann.

Føroyskur stovnur

Fuglafrøðingurin, sum eisini hevur kannað ferðamystrið hjá náta, heldur tað vera rættliga vist, at

føroyski nátin bara heldur til við Føroyar og at alt, sum verður gjørt við fuglin, verður gjørt í føroyskum sjóðki.

- Tað, sum hesar merkingar týðiliga vísa, er, at føroyski nátin er ikki ein fuglur, sum ferðast aðrastaðni. Hetta er ein meira staðbundin stovnur. Tað merkir, at tann náti, tú sært í Føroyum, er ein føroyskur stovnur.

Hetta merkir eisini, sigur fuglafrøðingurin, at øll veiða, sum er

við Føroyar av náta, er av føroyska stovninum.

- Alt tað, sum tiskil hendir við føroyska nátanum, hendir helst í føroyskum sjóðki. Tað eru summir, sum fara rættliga langt, men teir gera vanliga nokso skjótt av. Soleiðis er føroyski nátin nógv tann størsta partin av tíðini í føroyskum sjóðki, sigur Jóhannus Danielsen.

sum eg havi eyggleitt, eru um at vera búnir at fara á flog, og nakað tað sama havi eg skilt á heimildarfólki aðrastaðni.

Jens-Kjeld Jensen minnst tíðina, tá hann kom til Nólsoyar fyri hálvari øld síðan.

- Tá høvdu nólsoyingar ikki teir skjóttgangandi bátar, sum summir hava í dag, men kortini fingur teir nógvan fugl – og minst líka so nóg, sum teir fáa í dag.

Hann vísir á, at nátin gjørdi eitt lop niður eftir einaferð í nítiárunum, tá minni bleiv av fuglinum, men hann heldur, at nátin seinnu árin líka sum hevur stabiliserað seg á einum rímliga jøvnum, men væl lægri støði, enn tá hann var mestur.

- Í øllum førum vísa mínar eygleiðingar her um okkara leiðir, at

árinu eru rímliga jøvn, tó at talið av fugli er munandi minni, enn tað var fyri 40-50 árum síðan.

Jens-Kjeld Jensen heldur ikki, at týðilig tekin eru um, at nátin heldur fram við at minka.

- Men, her koma vit aftur til tað, sum er afturvendandi, tá vit røða um sjófugl, at her eiga vit í Føroyum eingi neyv hagtøl at halda okkum til, og tað haldi eg vera stórt spell.

Soleiðis, sum árinu eru liðin, og sjófuglurin sum heild hevur verið fyri minking, hevur hann eisini heft seg við, at munandi minni hevur verið fleygað av gomlum náta í Nólsoy, enn menn gjørdur áður.

- Vit vita, at bæði lundi og lomvigi hava verið fyri minking, men minkingin sæst eisini aftur í eitt nú drunnhvíta, sum slett ikki

verður veiddur.

Jens-Kjeld Jensen hevur í fleiri ár fylgt við drunnhvítanum í Nólsoy, og her hevur gongdin verið á leið hin sama.

- Einasti sjófuglur, sum vísir seg at klára seg væl, er teisti, og hann livur í stóran mun av aðrari føði úr havinum enn sjófuglur annars.

Hann vísir á, at ymiskt er, hvussu viðbrekin fuglurin er – eitt nú, tá ræður um føði og kanska eisini veður og vind.

- Sum flestu kunnugt hevur gingið rættliga illa hjá ternuni í fleiri ár, og her vísir tað seg, at tað skal ikki nóg til, at allir ungarnir doyggja. Hetta hava vit sæð víða um landið, og soleiðis hevur eisini verið her úti hjá okkum í Nólsoy, har ár eru, har eingin ungi kemur undan, sigur Jens-Kjeld Jensen.